

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Nej, jeg tager ikke let på sagen, og jeg vil gerne gentage, at den kritik, der ligger i, at lægemanglen burde have været omtalt i aktstykket til Finansudvalget, er taget til efterretning.

Men det er jo sådan, at der her er tale om det allerførste sektorbistandsprogram i Ghana, og det vil sige, at der i det aktstykke, som blev sendt til Finansudvalget i sin tid, er gjort meget ud af at gøre opmærksom på en hel række risici, som var forbundet med, at man gik ind i en ny type bistand, nemlig den, der går ud på, at man sammen med andre donorer lægger pengene i en pulje og derfor har sværere ved at kontrollere pengestrømmen.

Man har gjort meget ud af over for Finansudvalget, at de her risici var her, og så har man altså ikke nævnt, at der var lægemangel i Ghana, for det er ikke en specifik situation for Ghana, men et generelt problem i hele Afrika, og der var andre risici, som var meget vigtigere at nævne. Det er altså forklaringen på, at det ikke er nævnt her.

Så jeg vi gerne anfægte hr. Jens Hald Madsens udlægning af det, når han siger, at man har fortiet oplysninger for Finansudvalget. Det er faktisk ikke det, Rigsrevisionen skriver. Rigsrevisionen skriver, at problemet med lægemangel i Ghana burde være blevet behandlet i Ghana strategidokument og arbejdsplan for sundhedssektoren, samt at Udenrigsministeriet burde have gjort opmærksom på problemet med lægemangel i Ghana.

Jens Hald Madsen (V):

I Rigsrevisionens rapport side 13 står der, at Rigsrevisionens undersøgelse har vist, at Finansudvalget og Landsstyrelsen ikke i bevilningsansøgning til sektorprogrammet fik oplyst, at der var en omfattende udvandring af læger fra Ghana, at regnskaberne for 1995 og 1996 havde betydelige mangler og navnlig uregelmæssigheder, og at man altså ikke kunne måle og vurdere udviklingen i sundhedssektorens kapacitet. Det står på side 13.

Derfor siger jeg: Hvis man har en lille smule respekt for Folketingets medlemmer, som sidder i Finansudvalget og bevilger 225 mio. kr., så har man da så meget respekt, at man kommer med de relevante oplysninger.

Det, der er helt relevant her, er, om ministeren mener, at de oplysninger, som jeg har nævnt, er relevante for den beslutning, der skulle tages, da de skulle bevilge de 225 mio. Ja eller nej?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

I lige præcis det citat, som hr. Jens Hald Madsen henviser til, står der netop, at udvalget, Finansudvalget, »ikke fik oplyst«. Det er jo ikke det samme som at sige, at det blev fortiet. Der har ikke været nogen fortier her.

Her har været en prioritering af, hvilke oplysninger og hvilke risici det var meget vigtigt at nævne over for Finansudvalget. Det har man altså som sagt gjort, fordi det her var en ny måde at lave bistand på, og derfor var der mange risici forbundet med det. Og de er anført.

Så vil jeg sige med hensyn til resultater: Som Rigsrevisionen også selv slår fast, er det ikke forventeligt, at man kan have mærkbare resultater efter blot 2-3 år, for vi går jo her ind i nogle meget grundlæggende strukturer i en hel sektor. Rigsrevisionen anfører faktisk selv, at man ikke kan forvente hurtige resultater. Samtidig fastslår Rigsrevisionen jo, at det er rigtigt at have et program som det her, og at det fortsat vil være rigtigt at have et program som det her.

Jens Hald Madsen (V):

Hvorfor skal man have et offentligt sundhedssystem, hvis lægerne flygter for at praktisere i Miami? Hvorfor skal man have et offentligt sundhedssystem, hvis man skal betale så meget i bestikkelsespenge, at det bedre kan betale sig at komme på et privathospital?

»Ikke mærkbare resultater«. Jamen, det er da klart, at der ikke har været mærkbare resultater, når man har sådan en situation med korrupition, lægeflugt, mangler i regnskaberne. Jeg må sige, det virker jo som om, det ikke imponerer ministeren overhovedet. De her 225 mio. kr., det var så det.

Så bliver jeg nødt til at spørge: Hvis det her ikke har nogen konsekvenser overhovedet, ikke engang at man fremover vil kigge på tingene på en anden måde, hvad skal vi så med evalueringer, når der ikke er nogen konsekvenser af dem? Når der ikke er nogen konsekvens, hvorfor skal vi så have Rigsrevisionen til at gennemgå de her projekter, hvis ministeren fuldstændig ignorerer de kritikpunkter, Rigsrevisionen kommer med?